

“Les missions de Blangoua i Makary són estables d’acollida”

Dc, 9/12/2015 per Catalunya Religió

(CR) Pla d'emergència al Camerun. A les necessitats humanitàries d'aquest país del centre-oest africà, s'hi segueix sumant la violència de Boko Haram. [Ho explicava](#) aviat farà un any **Miquel Àngel Pérez** i aquesta vegada ho fa en la seva felicitació de Nadal. “Josep i Maria, amb el seu infant, tenen molt en comú amb els martiritzats pobladors de la regió de Makary i Blangoua”, afirma Pérez, que clou el text amb una pregària: “Tant de bo també allà arribin un dia els Mags d’Orient”.

En l'escrit -que podeu llegir al peu d'aquest article- també parla de com els camerunesos “viuen en primera persona kamikazes, controls, refugiats, pobresa, colera, malnutrició”. Miquel Àngel, rector de la parròquia de Sant Miquel-Singuerlín a Santa Coloma de Gramenet, presideix l'[ONG Blangoua-Makary](#), que dona suport a la regió de l'Extrem Nord d'aquest país.

Aquesta entitat diocesana ha fet públic el [darrer informe](#) de **Fabio Mussi**, el missioner laic que coordina l'ajuda sobre el terreny. Mussi detalla l'actual pla d'emergència que el país va activar el mes de gener i que tenia com a objectiu respondre davant la situació de desplaçats, inundacions, inseguretat alimentària, epidèmies i malnutrició.

Precisament fa una setmana l'Església de Sant Esteve de la Garriga acollia l'[homenatge al missioner Jordi Mas](#), cinc anys després de la [seva mort](#). Mas va viure i treballar a la regió de l'Extrem Nord del Camerun durant quasi cinquanta anys i, en certa manera, l'ONG Blangoua-Makary vol garantir la continuïtat dels projectes engegats per aquella missió, malgrat l'actual absència de missioners diocesans.

Aquí podeu llegir la felicitació de Miquel Àngel Pérez:

«Ens estem acostumant, gairebé a diari, a sentir parlar d’atemptats, avions de combat, bombardejos, refugiats, controls militars, inseguretat, por. Al Camerun ho saben molt bé, ho viuen en primera persona: kamikazes, controls, refugiats, pobresa, colera, malnutrició.

Jesús, Maria i Josep tornen, com cada any, trucant les portes de les nostres llars. Els acollirem als pessebres, a les nades, celebracions, àpats i felicitacions. Tot quedarà immers d’aquesta atmosfera màgica, tendre i una mica melancòlica.

Josep i Maria, amb el seu infant, tenen molt en comú amb els martiritzats pobladors de la regió de Makary i Blangoua. Els desplaçats marxen amb el que poden i troben lloc on poden, com Josep i Maria, anant cap a Betlem, i fent nits Déu sap on. Els refugiats cerquen qui els aculli, cerquen el seu estable. I esperen que igual que els pastors van ajudar al nou nat, algú també els ajudi a ells amb

alguna cosa per menjar, algun plàstic per aixoplugar-se, aigua potable per beure, algun medicament que els alleugi .

Ara les missions són estables d'acollida, i la diòcesis fa de pastor, que dóna el poc que té: aliments, aigua, medicaments, llocs de repòs. Com amb Egipte, els cal ara acollir als que fugen dels nous Herodes que només saben matar.

Com els pastors a Betlem, ens sentim impotents i pobres davant la magnitud de la situació. Tanmateix, com als pastors, només se'ns demana que compartim el poc que tenim, i així ajudem a que les missions siguin com el bou i la mula, que donen escalfor, companyia i esperança d'un món millor. Tant de bo també allà arribin un dia els Mags d'Orient.

Miquel Àngel Pérez Sánchez
ONG Makary Blangoua - Nadal 2015»